

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהליו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילו הדר קני, מי לא שקלא? וכיון דאילו הדר קני שקלא, השתא נמי שקלא.	אמר ליה רב כהנא:											◇	קלג.
ההוא דפלגינהו לנכסיה לאתתיה ולבניה, שירי חד דיקלא												◇	קלג.
לית לה אלא חד דיקלא	סבר רבינא למימר:												קלג.
אי לית לה, חד דיקלא נמי לית לה אלא, מיגו דנחתא לדיקלא, נחתא נמי לכולהו נכסי.	רב יימר לרבינא:											◇	קלג.
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחר, רואין, אם ראוי ליורשו - נטלן משום ירושה, ואם לאו - נטלן משום מתנה.	רב הונא:											◇	קלג.
גבא גנובי למה לך? אי סבירא לך כרבי יוחנן בן ברוקה, אימא: הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה, דהא שמעתתין כר' יוחנן בן ברוקה הוא דאזלא	רב נחמן:											⚡	קלג.
דלמא כי הא קאמרת: דההוא דהוה קא שכיב, ואמרו ליה: נכסיה למאן? דלמא לפלגיא? ואמר להו: אלא למאן? ואמרת לן עלה: אם ראוי ליורשו - נטלן משום ירושה, ואם לאו - נטלן משום מתנה.	[רב נחמן]											^	קלג.
אין, הכי קאמינא.	אמר ליה: [רב הונא]											!	קלג.
למאי הלכתא?												⚡	קלג.
אם ראוי ליורשו - אלמנתו נוזנית מנכסיו, ואם לאו - אין אלמנתו נוזנית מנכסיו	סבר רב אדא בר אהבה קמיה דרבא למימר:											!	קלג.
מיגרע גרעא? השתא בירושה דאורייתא אמרת: אלמנתו נוזנית מנכסיו, במתנה דרבנן לא כל שכן	אמר ליה רבא:											⚡	קלג.
נכסי לך ואחר כך לפלוגי, אם היה ראשון ראוי ליורשו - אין לשני במקום ראשון כלום, שאין לשון מתנה אלא לשון ירושה, וירושא אין לה הפסק.	אלא אמר רבא: כדשלה רב אחא בר רב עויא, לדברי רבי יוחנן בן ברוקה:											!	קלג.
והא אפסקה	רבא לרב נחמן:											⚡	קלג.
הוא סבר: יש לה הפסק, ורחמנא אמר: אין לה הפסק.	[רב נחמן]											!	קלג.
ההוא דאמר ליה לחבריה: נכסי לך ואחר כך לפלוגי, וראשון ראוי ליורשו הוה, שכיב ראשון, אתא שני קא תבע	[סבר רב עיליש קמיה דרבא למימר]											○	קלג:
שני נמי שקיל	סבר רב עיליש קמיה דרבא למימר:												קלג:
דייני דחצצתא הכי דייני, לאו היינו דשלה רב אחא בר רב עויא?	א"ל: [רבא]											⚡	קלג:
אכסיף.	[רב עיליש]											○	קלג:
קרי עליה: (ישעיהו ס') אני ה' בעתה אחישנה.	[רבא]											○	קלג:
הכותב את נכסיו לאחרים והניח את בניו - מה שעשה עשוי, אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו	[רבנן]												קלג:
אם לא היו בניו נוהגים כשורה - זכור לטוב.	רשב"ג:												קלג:
מי פליגי רבנן עליה דרשב"ג, או לא?	איבעיא להו:											^	קלג:
דיוסף בן יעזר היה לו בן שלא היה נוהג כשורה, הוה ליה עיליתא דדינרי, קם אקדשה.	ת"ש:											○ !	קלג:
אזיל נסיב בת גאדיל כלילי דינאי מלכא, אולידה דביתהו, זבין לה בינתא, קרעה אשכח בה מרגליתא.												○ !	קלג:
אמרה ליה: לא תמטייה למלכא, דשקלי לה מינך בדמי קלילי, זיל אמטייה לגבי גזברי, ולא תשיימה את, דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט, אלא לשיימוה אינהו.												○ !	קלג:
אמטייה, שמוה בתליסרי עליאתא דדינרי.												○ !	קלג:
אמרי ליה: שבע איכא, שית ליכא.												○ !	קלג:
אמר להו: שבע הוה לי, שית הרי הן מוקדשות לשמים.												○ !	קלג:
עמדו וכתבו: יוסף בן יעזר הכניס אחת, ובנו הכניס שש.												○ !	קלג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ואיכא דאמרי: יוסף בן יועזר הכניס אחת, ובנו הוציא שבע.												○	!	◇	קלג:	
מדקא אמרי הכניס, מכלל דשפיר עבד.													!		קלג:	
אדרבה, מדקא אמרי הוציא, מכלל דלאו שפיר עבד													‡		קלג:	
אלא מהא ליכא למשמע מינה.													■	◇	קלג:	
מאי הוי עלה?														^	קלג:	
שיננא, לא תיהוי בי עבורי אחסנתא ואפילו מברא בישא לברא טבא, וכ"ש מברא לברתא.	ת"ש, דאמר ליה שמואל לרב יהודה:												■	!	◇	קלג:
מעשה באדם אחד שלא היו בניו נוהגין כשורה, עמד וכתב נכסיו ליונתן בן עזיאל.	ת"ר:												○	■	◇	קלג:
מה עשה יונתן בן עזיאל? מכר שלישי, והקדיש שלישי, והחזיר לבניו שלישי.	[יונתן בן עזיאל]												○	■	◇	קלג:
בא עליו שמאי במקלו ותרמילו.	[שמאי]												○	■	◇	קלג:
א"ל: שמאי, אם אתה יכול להוציא את מה שמכרתי ומה שהקדשתי - אתה יכול להוציא מה שהחזרתי, אם לאו - אי אתה יכול להוציא מה שהחזרתי.	[יונתן בן עזיאל]												■	■	◇	קלג: